

„Ztiš se před Panovníkem Hospodinem, vždyť den Hospodinův je blízko“
(Sofonjáš 1,7).

1Te 5,1 – 11   **Matouš 25,14 – 30 Ježíšovo podobenství o hřivnách**

Milé sestry a milí bratři,

blíží se závěr církevního roku, za týden 22. 11. bude poslední neděle církevního roku a následující neděle začíná předvánoční čas adventní. V závěru církevního roku zaznívají ve zvěstování křesťanských církví motivy hodnocení lidského života – účtování, téma posledního soudu a příchodu Božího království. Také podobenství o hřivnách není chválou snaživého, aktivního podnikatele, nýbrž je obrazem Božího posuzování lidí (každého z nás!) při posledním soudu. Proto je podobenství uvedeno slovy: „Bude tomu, jako když ...“

Podobenství o hřivnách je v Matoušově evangeliu zařazeno do části Ježíšových slov o příchodu Božího království. „Když seděli na Olivové hoře a byli sami, přistoupili k Ježíšovi jeho učedníci a řekli: Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku! Ježíš jim odpověděl: ...
/čti Matouš 24. a 25. kapitola/

V našem příběhu rozdělil pán své jmění nesterjně – někomu dal více, někomu méně, „každému podle jeho schopností“ – čtete v Bibli. Pán své služebníky už docela dobře znal. Ale každý dostal nějakou hřivnu. V paralelním čtení podle Lukáše (L 19,11 – 26) svěřil pán deset hřiven deseti služebníkům – každému jednu. Všem bylo dáno stejně, ale každý z nich naložil s tou hodnotou jinak. Abychom si nemysleli, že třetí služebník v našem Mt podobenství byl nějaký chudák, kterému bylo svěřeno málo: Podle biblických vykladačů na tu nejmenší částku – jednu hřivnu by průměrný námezdní dělník pracoval 16 let, na tu nejvyšší hodnotu – 5 hřiven tedy 80 let! Tak si každý z nás vynásobme svůj měsíční příjem dvanácti (za rok) a pak šestnácti a vyjde nám přibližně hodnota svěřené jedné hřivny. (Talent neboli hřivna v Ježíšově době bylo asi 36 kg stříbra; a to tenkrát bylo stříbro dražší než zlato!)

Pánem v podobenství je Bůh, služebníky jsme my lidé. Každému z nás bylo Bohem mnoho svěřeno, všichni jsme byli obdarováni; a nezáleží na tom, zda všichni stejně nebo jestli bylo někomu dáno více a jinému méně. Všichni jsme byli nesmírně obdarováni! Důležité a rozhodující je, jak se svěřeným

obdarováním = talentem naložíme. S každým obdarováním je spojen úkol, povinnost vůči Bohu, odpovědnost za svěřené. Nezahodit to, nezakopat, nepromarnit talent, talenty. Boží dary máme rozmnožit – tedy správně je využít a sloužit jimi. Takoví jsou první dva služebníci v podobenství, byli aktivní, podnikaví a také odvážní. Jejich hřivny vynesly další hřivny. Pán je při konečném účtování chválí a odměňuje. „Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.“ Kristovo „nad málem jsi byl věrný“ (i když to tak málo nebylo!) je výzvou a povzbuzením také pro každého z nás – být věrný a vytrvalý i v tom malém, nebo přesněji řečeno v tom, co my považujeme za malé, co nám se zdá malé, nepatrné, nicotné. A máme si vážit toho, co nám bylo svěřeno.

Třetí služebník v podobenství odevzdává při posledním soudu svěřenou hřivnu, kterou doslova zakopal. Neztratil ji, nezpronevěřil ji, „jen“ zakopal – ležela celou dobu ladem, nebyla nikomu k užitku, ničemu a nikomu neposloužila. V Bibli máme výstižně napsáno: „Bál jsem se...“ Asi to také známe – strach, obavy ochromují někdy naši aktivitu... Ten třetí služebník myslel víc na sebe a na svůj strach než na úkol, který mu byl dán – rozmnožit svěřené. Myslel víc na sebe než na svého pána. Je pokárán a dokonce odsouzen, nevstoupí do radosti svého pána. A jistě ke všeobecnému překvapení dává pán tu jeho jedinou hřivnu tomu, kdo měl deset hřiven – tomu, kdo měl nejvíc! Bůh nám dává mnohé dary a současně od nás očekává ještě víc – naše úsilí a aktivitu, odvalu a vytrvalost. Platí: **„Komu bylo mnoho dáno, od toho se mnoho očekává, a komu mnoho svěřili, od toho budou žádat tím více“** (Lukáš 12,48).

Každé Ježíšovo podobenství nás vede k otázce: Kým jsem já? Kterou postavou z příběhu jsem já? I naše dnešní podobenství o hřivnách nás provokuje otázkou: Kterým služebníkem jsem já? Jak já zacházím s talenty, dary, obdarováváními, které Bůh svěřil mně? Přeji nám všem, aby nám platila nyní i při posledním soudu Pánova slova: **„Služebníku dobrý a věrný, služebnice dobrá a věrná, nad málem jsi byl(a) věrný(á), ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.“** (Mt 25,21.23)

/ Jindřiška Buttová, slovo na neděli 15. 11. 2020 /